

מסורת הש"ס

א) סוטה מא': ז) ג) וגי הערוך ערך אכל דלובלל דבי"ח וע"ש שני פירושים], א בקרא כמיב יורה בל"ף, ד) נכרות לג. ע"ש, ה) גסס. ע"ש], ו) חולין קלג, ז) וספ' בלה], ח) לעיל יד., ט) ונגעים פי"ב מ"ג, חולין י"ג, י) נכרות טו.; ז) בדיי אומר, ט) בס"ף נוסף: כחז, ט) וס"א ז], ט) בס"ף: לאומות העולם, ט) ויקרא יד., ט) ומועד קטן ת. ט., פ) וישעיה טז., ז) ימות המשיח ולעולם הבא. רש"י,

גליון הש"ס

גמ' כל בית שאר ד"ח נשמעין, עיין עירובין דף יח ע"ב:

מוסף רש"י

ואל ימות לעולם הבא. של חכר לו מעשה בלהה (דברים לג ו.), בין שתי אחריות. בין שתי אכזרות (נכרות זג.), למילתיה הכי נמי. במקום שפירסה נקמה דבר גדול הוא (שם), אחת למדת טובה. כדאמרין בב"ק (לח.), מפלגין הופיע והפקיר ממונן לישראל, שור של ישראל שנעה שור של עכו"ם פטור. הופיע, בלה והפקיר כשלל קבלו את התורה (שם), בית אפל. שרץ, לפתוח לו חלוטות לראות את נגע, פוטריק אומר לגמרי, כדמכיש (ויקרא יד) כנגע נראה לי בבית, לי ולא לאורי, שאם עמד במקום אפל ושרץ שם לדליק את הנג, אינו נגע (חולין י.). מה רחם מכניס. הופיע, ומוציא. הולד (נכרות טו.). שאול. קבר, שמכניסין בו בקולות. של בני ומספד (שם).

יִקְבּוּהוּ. מנקבים אותו לשון (מלכים ב יב) ויקוב חור בדלתו: **אוֹכְלָא דְקִזְרִי**. כלי של כובסין שהוא מנוקב ומולפין זו מים על הצגדים: **ומרוה גס הוא יורה**. מי שמרווה את תלמידו בדבר הלכה גס הוא יורה לעולם הבא. ל"א ומרוה לשון מורה: **ואסא לך לקץ וסגוה ופעמוד וגו'**. רמז לו שימות ויעמוד לאחר מכן לקץ הימין לקץ שעמיד הקצ"ה להחזיר ימינו לפניו שהריט' השיב אחר ימינוט): **מרחמס**. בעוה"ז: **יעהגס**. לעוה"ב: **ססי אוסיות**. של שס כך שמעתי. ל"א כל שמות על שס דלמרי' בעלמא (חגיגה דף טו.) כזכאות אות הוא כזכא שלו קרי להו אוסיות לשון מופלא: **גדול מקדש**. חשוב הוא: **למילסיה הכי נמי**. גדולה היא וכדעולא: **ספי הופעיות**. דכתיב אל נקמות ה' אל נקמות הופיע ואיכא תרי נקמות ומדא הופעה בתריוויה ודמי כמאן דאיכא אכל נקמה ונקמה מדא הופעה: **חדא לעובה**. של ישראל שסילק שכינתו מאומות העולם וזכא על ישראל וקרי ליה נקמות משום דתגמול טוב הוא שזכו לשכינה על שאמרו נעשה ונשמע ונקמה היינו תגמול ואחת לפורענות לעוזבי כוכביםט) שנפרע מהן ליום הדין כדאמרין בפרק קמא דמסכת ע"ז (דף ד.) נוקס ה' ובעל חמה לעכו"םט) שהוא בעזמו וככדורו נפרע מהן והיינו הופעה: **ובדעס**. מפני הדעת מלאו כל החדרים הון: **בשציל לחמד**. שנמת למי שאין זו דעה ישימו מזור תחמין: **כל חשך טמון לצפוניו**. כל לילה צפון ונחבא ממלכפוני המורה שאין דברי מורה נשמעין בצאוו בית: **סאכלסו אש לא נופח**. זה אשו של גיהנם שאין לרץ נפוח: **ירע שריד צאהלו**. מי שרע בעיניו שיש שריד צאהלו: **כל שאינו משייר פסיטין**. דלרץ לשירי כדמכיש אכול והותר (מלכים ב ד): **והא אמר רבי אלעזר כל**

למדת טובה ואחת למדת פורענות ואמר ר' אלעזר בו דעה ניתן בין שתי אותיות וזה ניתן בין שתי אותיות ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו דעה לסוף מתעשר שנאמר וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלֹאוּ כִּי לֹא עִם בִּינֹת הוּא עַל כֵּן לֹא יִרְחֲמֻנוּ עוֹשֶׂהוּ וּוִיָּצְרוּ לֹא יִחוּנְנוּ וא"ר אלעזר כל הנותן פיתו למי שאין בו דעה יסורין באין עליו שנאמר לֹחֲמָךְ יִשְׁמֹוּ מִזּוֹר תַּחַתְךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ וְאֵין מִזּוֹר אֵלֹא יִסּוּרִין שנאמר וַיִּרְא אֶפְרַיִם אֶת חֲלֹיו וַיִּהְיֶה אֶת מִזּוּרוֹ וְאָמַר ר' אלעזר כל אדם שאין בו דעה לסוף גולה שנאמר לִכֵּן גִּלְהָ עָמִי מִבְּלִי דַעַת וְאָמַר ר' א"י כֹּל בֵּית שְׂאִין דְּבְרִי תוֹרָה נִשְׁמָעִים בּוֹ כְּלִילָה אִשׁ אוֹכְלָתוֹ שְׁנָאמַר כֹּל חֲשָׁךְ טֻמּוֹן לִצְפוּנִיו תֵּאכְלֵהוּ אִשׁ לֹא נּוֹפַח יִרַע שְׂרִיד בִּאֵהֱלו אֵין שְׂרִיד אֵלֹא ת"ח שְׁנָאמַר וּבִשְׂרִידִים אִשְׁרֵי ה' קוֹרֵא וְאָמַר ר' אלעזר כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו אינו רואה סימן ברכה לעולם שנאמר אֵין שְׂרִיד לֹאכְלוֹ עַל כֵּן לֹא יִחִיל טוֹבוֹ אֵין שְׂרִיד אֵלֹא תִלְמִידֵי חֲכָמִים שְׁנָאמַר וּבִשְׂרִידִים אִשְׁרֵי ה' קוֹרֵא וְאָמַר רבי אלעזר כֹּל שְׂאִינוּ מוֹשִׁיר פֶּת אֵל שִׁלְחָנוּ אֵינוּ רוֹאֶה סִימָן בְּרַכָּה לְעוֹלָם שְׁנָאמַר אֵין שְׂרִיד לֹאכְלוֹ עַל כֵּן לֹא יִחִיל טוֹבוֹ וְהָאִמַר רבי אלעזר כל המשייר פתיתים על שלחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר הַעֲוֹרֵכִים לִגְדִי שִׁלְחֹן וְהַמְּמַלְאִים לִמְנֵי מִמֶּסֶךְ לֹא קָשִׁיא יְהִי דְאִיכֹא שְׁלִימָה בְּהִדְיָה הָא דְלִיכֹא שְׁלִימָה בְּהִדְיָה וְאָמַר רבי אלעזר כֹּל הַמַּחְלִיף בְּדִבּוּרוֹ כְּאִילוֹ עוֹבֵד ע"ז כְּתִיב הִכָּא וְהִיִּיתָ בִּיעֲנִינוּ כְּמַתְעַתַּע וְכְתִיב הֵתֵם הַבֵּל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים וְאָמַר רבי אלעזר כל המסתכל בערוה קשתו ננערת שנאמר עֵרִיָּה תַעּוֹר קִשְׁתְּךָ וְאָמַר רבי אלעזר לעולם הוי קבל וקיים אמר רבי זירא אף אנן נמי תנינא ט"ב בית אפל אין פותחין לו חלונות לראות נגעו ש"מ אמר ר' טבי אמר רבי יאשיה מאי דכתיב שְׂאוּל וַעֲצוּר רַחֵם אֶרֶץ לֹא שְׁבַעָה מִים וְכִי מָה עָנִין שְׂאוּל אֲצֹל רַחֵם אֵלֹא לּוֹמַר לָךְ מָה רַחֵם מְכַנִּים וּמוֹצִיא אֵף שְׂאוּל מְכַנִּים וּמוֹצִיא וְהֵלֹא דְבָרִים קֵל וְחוֹמֵר וְכֵל שְׂאוּל רַחֵם שְׁמַכְנִיסִין בּוֹ בַּחֲשָׁא מוֹצִיאִין מִמֶּנּוּ בְּקוּלֵי קוּלוֹת שְׂאוּל שְׁמַכְנִיסִין כ בו בקולות אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולות מיכן תשובה לאומרין אין תחיית המתים מן התורה תנא דבי אליהו צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא להחיותן י אינו חוזרין לעפרן שנאמר וְהָיָה הַנֶּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמַר לוֹ כֹּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם מָה קְדוֹשׁ לְעוֹלָם קִיִּים אֵף הֵם לְעוֹלָם קִיִּימִין

המשייר פסיטין על שלחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר העורכים לגד שולחן. שכן עושין שמיניחין שלחן ערוך במאכל ומשתה לשם אותה ע"ז שקורין גד וממלאים כוסות של מרקחים נסוכים לע"ז ששמה מני: הא. דקאמר אסור: דאיכא שלימה צהדיה. שצביא שלימה לאחר שאכל ונותן על השלחן עם הפתיתין ששייר דמחזי דלשם ע"ז

יקבּוּהוּ לאום ואין כ לאום אלא עוברין שנאמר וְלֹאֻם מִלֹּאֻם יֹאמִין וְאֵין קְבָה אֵלֹא קִלְלָה שְׁנָאמַר מָה אִקְבַּ לֹא קְבָה אֵל וְאֵין בַּר אֵלֹא תוֹרָה שְׁנָאמַר נִשְׁקוּ בַר פֶּן יֹאנֵף עוֹלָא בַר יִשְׁמַעְיָאֵל אוֹמַר מִנְּקִבִין אוֹתוֹ כְּכַבְרָה כְּתִיב הִכָּא יִקְבּוּהוּ לֹאֻם וְכְתִיב הֵתֵם וַיִּקֶּב חוֹר בְּדִלְתּוֹ וְאָמַר אֲבִיִּי כִי אוֹכְלָא דְקִצְרִי וְאִם לַמְדוֹ מָה שִׁכְרוּ אָמַר רַבִּא אָמַר רַב שִׁשְׁתּ זוֹכֶה לְבִרְכוֹת כּוֹיֹסָף שְׁנָאמַר וּבִרְכָּה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר וְאֵין מִשְׁבִּיר אֵלֹא יוֹסֵף שְׁנָאמַר וַיּוֹסֵף הוּא [הַשְׁלִיט עַל הָאָרֶץ הוּא] הַמְּשַׁבִּיר לְכָל עַם הָאָרֶץ אָמַר רַב שִׁשְׁת כֹּל הַמְּלֻמֵּד תוֹרָה בְּעוּה"ז זוֹכֶה וּמְלַמְּדָה לְעוֹלָם הִבָּא שְׁנָאמַר וּמְרוּה גַם הוּא יְוֹרָה אָמַר רַבִּא מִנִּיַין לַתְּחִיִּית הַמֵּתִים מִן הַתּוֹרָה שְׁנָאמַר יְחִי רֵאוּבֵן וְאֵל יִמּוֹת יְחִי רֵאוּבֵן בְּעוֹלָם הוּוֹה וְאֵל יִמּוֹת לְעוֹלָם הִבָּא רַבִּינֹא אָמַר מַהֲכָא וּרְבִיבִים מִיִּשְׁנֵי אֲדַמַּת עֶפְר יִקְיֻצוּ אֵלֶּה לַחַיִּי עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם רַב אִשִּׁי אָמַר מַהֲכָא וְיֹאחֲזֵה לָךְ [לָקַץ] וְתִנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוּרְלָךְ לָקַץ הַיּוֹמִן אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר כֹּל פְּרוֹגֵם שְׁמַנְהִיג אֶת הַצְּבוּר בְּנַחַת זוֹכֶה וּמַנְהִיגִם לְעוּה"ב שְׁנָאמַר כִּי מִרְחַמָּם יִנְהַגֵּם וְעַל מִבּוּעֵי מַיִם יִנְהַלָּם וְיֹא"ר אֲלֵעָזָר גְּדוּלָּה דַּעָה שְׁנִיתְנָה בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת שְׁנָאמַר כִּי אֵל דַּעוֹת ה' וְיֹא"ר אֲלֵעָזָר גְּדוֹל מַקְדֵּשׁ שְׁנִיתִן בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת שְׁנָאמַר פַּעֲלַת ה' מַקְדֵּשׁ ה' כּוֹנֵנּוּ יִדִּיךְ מִתְקִיף לָהּ רַב אֲדָא קְרַחֲנִינָּה אֵלֹא מַעֲתָה גְדוּלָּה נִקְמָה שְׁנִיתְנָה בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת דְּכְתִיב אֵל נִקְמוֹת ה' אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ אָמַר לִיָּה לְמִילְתִּיהָ הַכִּי נָמִי כְּדַעוּלֹא דְאָמַר עוֹלָא שְׁתֵּי הוֹפַעִיּוֹת הִלְלוּ לְמָה אַחַת

למדת טובה ואחת למדת פורענות ואמר ר' אלעזר בו דעה נישן בין שתי אותיות וזה נישן בין שתי אותיות ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו דעה לסוף מתעשר שנאמר וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלֹאוּ כִּי לֹא עִם בִּינֹת הוּא עַל כֵּן לֹא יִרְחֲמֻנוּ עוֹשֶׂהוּ וּוִיָּצְרוּ לֹא יִחוּנְנוּ וא"ר אלעזר כל הנותן פיתו למי שאין בו דעה יסורין באין עליו שנאמר לֹחֲמָךְ יִשְׁמֹוּ מִזּוֹר תַּחַתְךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ וְאֵין מִזּוֹר אֵלֹא יִסּוּרִין שנאמר וַיִּרְא אֶפְרַיִם אֶת חֲלֹיו וַיִּהְיֶה אֶת מִזּוּרוֹ וְאָמַר ר' אלעזר כל אדם שאין בו דעה לסוף גולה שנאמר לִכֵּן גִּלְהָ עָמִי מִבְּלִי דַעַת וְאָמַר ר' א"י כֹּל בֵּית שְׂאִין דְּבְרִי תוֹרָה נִשְׁמָעִים בּוֹ כְּלִילָה אִשׁ אוֹכְלָתוֹ שְׁנָאמַר כֹּל חֲשָׁךְ טֻמּוֹן לִצְפוּנִיו תֵּאכְלֵהוּ אִשׁ לֹא נּוֹפַח יִרַע שְׂרִיד בִּאֵהֱלו אֵין שְׂרִיד אֵלֹא ת"ח שְׁנָאמַר וּבִשְׂרִידִים אִשְׁרֵי ה' קוֹרֵא וְאָמַר ר' אלעזר כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו אינו רואה סימן ברכה לעולם שנאמר אֵין שְׂרִיד לֹאכְלוֹ עַל כֵּן לֹא יִחִיל טוֹבוֹ אֵין שְׂרִיד אֵלֹא תִלְמִידֵי חֲכָמִים שְׁנָאמַר וּבִשְׂרִידִים אִשְׁרֵי ה' קוֹרֵא וְאָמַר רבי אלעזר כֹּל שְׂאִינוּ מוֹשִׁיר פֶּת אֵל שִׁלְחָנוּ אֵינוּ רוֹאֶה סִימָן בְּרַכָּה לְעוֹלָם שְׁנָאמַר אֵין שְׂרִיד לֹאכְלוֹ עַל כֵּן לֹא יִחִיל טוֹבוֹ וְהָאִמַר רבי אלעזר כל המשייר פתיתים על שלחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר הַעֲוֹרֵכִים לִגְדִי שִׁלְחֹן וְהַמְּמַלְאִים לִמְנֵי מִמֶּסֶךְ לֹא קָשִׁיא יְהִי דְאִיכֹא שְׁלִימָה בְּהִדְיָה הָא דְלִיכֹא שְׁלִימָה בְּהִדְיָה וְאָמַר רבי אלעזר כֹּל הַמַּחְלִיף בְּדִבּוּרוֹ כְּאִילוֹ עוֹבֵד ע"ז כְּתִיב הִכָּא וְהִיִּיתָ בִּיעֲנִינוּ כְּמַתְעַתַּע וְכְתִיב הֵתֵם הַבֵּל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים וְאָמַר רבי אלעזר כל המסתכל בערוה קשתו ננערת שנאמר עֵרִיָּה תַעּוֹר קִשְׁתְּךָ וְאָמַר רבי אלעזר לעולם הוי קבל וקיים אמר רבי זירא אף אנן נמי תנינא ט"ב בית אפל אין פותחין לו חלונות לראות נגעו ש"מ אמר ר' טבי אמר רבי יאשיה מאי דכתיב שְׂאוּל וַעֲצוּר רַחֵם אֶרֶץ לֹא שְׁבַעָה מִים וְכִי מָה עָנִין שְׂאוּל אֲצֹל רַחֵם אֵלֹא לּוֹמַר לָךְ מָה רַחֵם מְכַנִּים וּמוֹצִיא אֵף שְׂאוּל מְכַנִּים וּמוֹצִיא וְהֵלֹא דְבָרִים קֵל וְחוֹמֵר וְכֵל שְׂאוּל רַחֵם שְׁמַכְנִיסִין בּוֹ בַּחֲשָׁא מוֹצִיאִין מִמֶּנּוּ בְּקוּלֵי קוּלוֹת שְׂאוּל שְׁמַכְנִיסִין כ בו בקולות אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולות מיכן תשובה לאומרין אין תחיית המתים מן התורה תנא דבי אליהו צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא להחיותן י אינו חוזרין לעפרן שנאמר וְהָיָה הַנֶּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמַר לוֹ כֹּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם מָה קְדוֹשׁ לְעוֹלָם קִיִּים אֵף הֵם לְעוֹלָם קִיִּימִין

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

צב.

המשייר פסיטין על שלחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר העורכים לגד שולחן. שכן עושין שמיניחין שלחן ערוך במאכל ומשתה לשם אותה ע"ז שקורין גד וממלאים כוסות של מרקחים נסוכים לע"ז ששמה מני: הא. דקאמר אסור: **דאיכא שלימה צהדיה**. שצביא שלימה לאחר שאכל ונותן על השלחן עם הפתיתין ששייר דמחזי דלשם ע"ז **עביד הכי: והא דליכא שלימה צהדיהו**. דמוזמנין לעני: **הא גדא לציסיס לא גרסי: המחליף בדבורו**. משנה בדבורו שלא יהא ניכר: **קשמו ננערים**. כח קושי אכר שלו ננער שאינו מוליד שנאמר **עריה תעור קשמן עריה שאמה מסתכל צה ממש צעירותה היא מעיר קשתן**. ד"ח המסתכל המחשצ בעריות דאשת איש קשתו גבורת ידו ננערת מתהלכת ומתמעטת כמו (נ"מ דף טו: טז) כסות מנערה אחת לשלשים יום א"נ כמו (שמות יד) וינער ה': **הוי קנל**. הוי עניו ותסיה. קנל לשון אפל עשה עצמןך אפל ושפל: **ציוס אפל אין פותחין צו חלונות לראות את נגעו**. כנגע נראה לי בבית מכניס דמשמע נראה ממילא ועוד דכתיב לי ולא לאוריט) נמלא שאלתנו הגלות דכל זמן שאין כהן רואהו אין מעמלא בנגעים: **שאלו ועולר רחם ארץ לא שצעה מים**. קצר לא שצע מממים ועולר רחם צית הרחם שהוא קטור ועולר לא ישצע מצעילות וכן ארץ לא שצעה מים: **וכי מה ענין שאלו וכו'**. למא נסמכו הני אהדדי: **מכניס**. הזרע ומוציא הולד אף שאלו מכניס ומוציא לתחית הממים: **שמכניסין צה בקולי קולות**. בצכי גדול קוצרין את הממ: **אינו דין שמוציאין אוסו בקולי קולות**. שנאמרט) יתקע בשופר גדול: **שעטיד הקצ"ה להחיות**. לימות המשיח: **לאחר שחיו שזכ אין חוזרין לעפרס**. צין ט) (לימות המשיח צין לעולם הצא) אלא הכשר ממקיים עליהם עד שישועו ויחיו לעמיד לצא: ואומן

המשייר פסיטין על שלחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר העורכים לגד שולחן. שכן עושין שמיניחין שלחן ערוך במאכל ומשתה לשם אותה ע"ז שקורין גד וממלאים כוסות של מרקחים נסוכים לע"ז ששמה מני: הא. דקאמר אסור: **דאיכא שלימה צהדיה**. שצביא שלימה לאחר שאכל ונותן על השלחן עם הפתיתין ששייר דמחזי דלשם ע"ז **עביד הכי: והא דליכא שלימה צהדיהו**. דמוזמנין לעני: **הא גדא לציסיס לא גרסי: המחליף בדבורו**. משנה בדבורו שלא יהא ניכר: **קשמו ננערים**. כח קושי אכר שלו ננער שאינו מוליד שנאמר **עריה תעור קשמן עריה שאמה מסתכל צה ממש צעירותה היא מעיר קשתן**. ד"ח המסתכל המחשצ בעריות דאשת איש קשתו גבורת ידו ננערת מתהלכת ומתמעטת כמו (נ"מ דף טו: טז) כסות מנערה אחת לשלשים יום א"נ כמו (שמות יד) וינער ה': **הוי קנל**. הוי עניו ותסיה. קנל לשון אפל עשה עצמןך אפל ושפל: **ציוס אפל אין פותחין צו חלונות לראות את נגעו**. כנגע נראה לי בבית מכניס דמשמע נראה ממילא ועוד דכתיב לי ולא לאוריט) נמלא שאלתנו הגלות דכל זמן שאין כהן רואהו אין מעמלא בנגעים: **שאלו ועולר רחם ארץ לא שצעה מים**. קצר לא שצע מממים ועולר רחם צית הרחם שהוא קטור ועולר לא ישצע מצעילות וכן ארץ לא שצעה מים: **וכי מה ענין שאלו וכו'**. למא נסמכו הני אהדדי: **מכניס**. הזרע ומוציא הולד אף שאלו מכניס ומוציא לתחית הממים: **שמכניסין צה בקולי קולות**. בצכי גדול קוצרין את הממ: **אינו דין שמוציאין אוסו בקולי קולות**. שנאמרט) יתקע בשופר גדול: **שעטיד הקצ"ה להחיות**. לימות המשיח: **לאחר שחיו שזכ אין חוזרין לעפרס**. צין ט) (לימות המשיח צין לעולם הצא) אלא הכשר ממקיים עליהם עד שישועו ויחיו לעמיד לצא: ואומן

המשייר פסיטין על שלחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר העורכים לגד שולחן. שכן עושין שמיניחין שלחן ערוך במאכל ומשתה לשם אותה ע"ז שקורין גד וממלאים כוסות של מרקחים נסוכים לע"ז ששמה מני: הא. דקאמר אסור: **דאיכא שלימה צהדיה**. שצביא שלימה לאחר שאכל ונותן על השלחן עם הפתיתין ששייר דמחזי דלשם ע"ז **עביד הכי: והא דליכא שלימה צהדיהו**. דמוזמנין לעני: **הא גדא לציסיס לא גרסי: המחליף בדבורו**. משנה בדבורו שלא יהא ניכר: **קשמו ננערים**. כח קושי אכר שלו ננער שאינו מוליד שנאמר **עריה תעור קשמן עריה שאמה מסתכל צה ממש צעירותה היא מעיר קשתן**. ד"ח המסתכל המחשצ בעריות דאשת איש קשתו גבורת ידו ננערת מתהלכת ומתמעטת כמו (נ"מ דף טו: טז) כסות מנערה אחת לשלשים יום א"נ כמו (שמות יד) וינער ה': **הוי קנל**. הוי עניו ותסיה. קנל לשון אפל עשה עצמןך אפל ושפל: **ציוס אפל אין פותחין צו חלונות לראות את נגעו**. כנגע נראה לי בבית מכניס דמשמע נראה ממילא ועוד דכתיב לי ולא לאוריט) נמלא שאלתנו הגלות דכל זמן שאין כהן רואהו אין מעמלא בנגעים: **שאלו ועולר רחם ארץ לא שצעה מים**. קצר לא שצע מממים ועולר רחם צית הרחם שהוא קטור ועולר לא ישצע מצעילות וכן ארץ לא שצעה מים: **וכי מה ענין שאלו וכו'**. למא נסמכו הני אהדדי: **מכניס**. הזרע ומוציא הולד אף שאלו מכניס ומוציא לתחית הממים: **שמכניסין צה בקולי קולות**. בצכי גדול קוצרין את הממ: **אינו דין שמוציאין אוסו בקולי קולות**. שנאמרט) יתקע בשופר גדול: **שעטיד הקצ"ה להחיות**. לימות המשיח: **לאחר שחיו שזכ אין חוזרין לעפרס**. צין ט) (לימות המשיח צין לעולם הצא) אלא הכשר ממקיים עליהם עד שישועו ויחיו לעמיד לצא: ואומן

המשייר פסיטין על שלחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר העורכים לגד שולחן. שכן עושין שמיניחין שלחן ערוך במאכל ומשתה לשם אותה ע"ז שקורין גד וממלאים כוסות של מרקחים נסוכים לע"ז ששמה מני: הא. דקאמר אסור: **דאיכא שלימה צהדיה**. שצביא שלימה לאחר שאכל ונותן על השלחן עם הפתיתין ששייר דמחזי דלשם ע"ז **עביד הכי: והא דליכא שלימה צהדיהו**. דמוזמנין לעני: **הא גדא לציסיס לא גרסי: המחליף בדבורו**. משנה בדבורו שלא יהא ניכר: **קשמו ננערים**. כח קושי אכר שלו ננער שאינו מוליד שנאמר **עריה תעור קשמן עריה שאמה מסתכל צה ממש צעירותה היא מעיר קשתן**. ד"ח המסתכל המחשצ בערוה קשתו ננערת שנאמר עֵרִיָּה תַעּוֹר קִשְׁתְּךָ וְאָמַר רבי אלעזר לעולם הוי קבל וקיים אמר רבי זירא אף אנן נמי תנינא ט"ב בית אפל אין פותחין לו חלונות לראות נגעו ש"מ אמר ר' טבי אמר רבי יאשיה מאי דכתיב שְׂאוּל וַעֲצוּר רַחֵם אֶרֶץ לֹא שְׁבַעָה מִים וְכִי מָה עָנִין שְׂאוּל אֲצֹל רַחֵם אֵלֹא לּוֹמַר לָךְ מָה רַחֵם מְכַנִּים וּמוֹצִיא אֵף שְׂאוּל מְכַנִּים וּמוֹצִיא וְהֵלֹא דְבָרִים קֵל וְחוֹמֵר וְכֵל שְׂאוּל רַחֵם שְׁמַכְנִיסִין בּוֹ בַּחֲשָׁא מוֹצִיאִין מִמֶּנּוּ בְּקוּלֵי קוּלוֹת שְׂאוּל שְׁמַכְנִיסִין כ בו בקולות אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולות מיכן תשובה לאומרין אין תחיית המתים מן התורה תנא דבי אליהו צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא להחיותן י אינו חוזרין לעפרן שנאמר וְהָיָה הַנֶּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמַר לוֹ כֹּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם מָה קְדוֹשׁ לְעוֹלָם קִיִּים אֵף הֵם לְעוֹלָם קִיִּימִין

אשר וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגדה מכם מזור: הושע ה יג : 19. לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא: ישעיהו ה יג : 20. כל חושך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח ירע שריד באהלו: איוב כ ו : 21. והיה כל אשר יקרא בשם יי ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה פאשר אמר יי ובשרידים אשר יי קרא: יואל ג ה : 22. אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובה: איוב כ כ : 23. ואתם עזבי יי השבחים את הר קדש הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך: ישעיהו סה י : 24. אולי ימשני אבי ותייתי בעיניו כמותעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה:בראשית כו יכ : 25. הקבל הקה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברה: ירמיהו י טו : 26. עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נקרות תבקע ארץ: חבקוק ג ט : 27. שאול ויעצר מים ואש לא אקברה

הון: משלי ל טו : 28.